

A Vajdában, hej!

– amely fejezetben Nyuszinak mozgalmassága napja kerekedik, azonkívül azt is megtudjuk, mivel tölti Róbert Gida reggeli sétáit –

Április 7-e reggel. Esik. Ez is egy olyan nyüglődős nap – az embert lefröcskölők a kamionok, folyton pirosat kap, sőt, még a kávé sem olyan, mint máskor. Keserűbb, vagy mi. Állítólag megtalálták Saint – Exupéry repülőjét, már azt, ami eltűnt, amikor Exupéry benne ült.

Hajjaj. Szóval előre a munka dicső útján. Vajda-hét volt, már vagy egy hete, a programok közül csak néhányat: március 30-31, maratoni gépiróverseny; diákigazgató választás, amihez ugyebár kampányolni kellett, plakátokat meg reklámfilmeket készíteni; aztán volt még lampionos menet is, az utolsó estén. Esett az eső, de se baj, mert állítólag nem is esett – ezt nekem a gimnázium igazgatója mondta, már az igazi, az originál, illetve nem is nekem, hanem a T. B. – nek, de azért ennyire ne rohanjunk előre.

Ma van tehát a Vajda-nap, meghozza nyolc óras kezdettel, ami azt feltételezi, hogy az embernek meg nekem is 5.45-kor már talpon kell lennie, és ez csak azért rossz, mert korán kell kelni hozzá. Mondom, hülye egy reggel ez, főleg mert másnapos a Nap, olyan bágyadt, sőt, csak kilenc óra tájban kezd működni, amikor már minek. Nyolckor szerkesztőségbe, az is tők üres, én meg egyre magányosabb leszek, mondom is magamnak: Te gyerek, nem erre mondják, hogy rossz időben vagy rossz helyen? – én meg csak hallgatom.

Hát akkor irány a Vajda Péter Gimnázium, kis kiterővel. Kávé a Panorámában, na és akkor futottam össze a T.B.-vel, aki ugyebár nincsen is beosztva erre a napra, de én vagyok olyan szeméti, hogy azt mondom: gyakorlatnak jó ez is, majd Te tudósítasz, én meg figyellek a háttérből, mint valami hozzáértő izé. Ő meg nem szól, csak bólogat. Útközben persze rájövök, hogy nem azért olyan vörös a szemem, mert kötőhártyagyujtása van, de akkor már mindegy.

A Vajdában persze áll a bál. Nem tudom szoktak-e ennyire lenni a folyosókon, már úgy általában, tanításkor, mindegy, most sokan vannak, pedig tanítás az nincs, csak amolyan diákos, amikor a tantórácsnak azt mondják, hogy csend legyen, mi most csöcsözni akarunk. Egyébként mindenféle szórólapok meg plakátok vannak elhelyezve, van egy csomó lepedős is, amire az van ráírva póló, hogy VANDÁLOK. Ők azok, akik végülis megnyerték azt a bizonyos diákönkormányzatos-versenyest, gratula így utólag; második

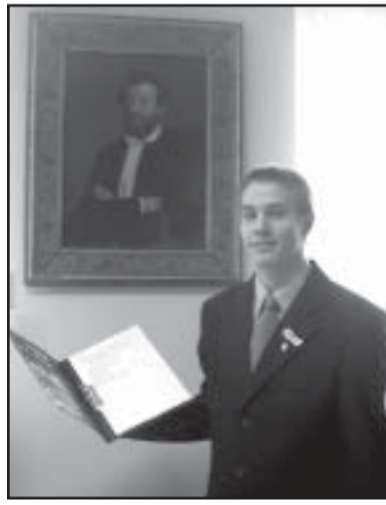
nak a Familyforst futott be, na majd legközelebb. Egy szó mint száz: a T.B. beveszi magát az igazgatóba, csak most nem büntiből, én pedig megpróbálom fellelni a Kapcsolatomat, akit valahová eleve a fene, úgyhogy megállok büfézni, csak úgy szolidán, kis szendvics, kis kóla – mit mondjak, igazi diáknapios öntudat cserkészi be a szívetem jobbról, fű, amikor még én is szálra vettem a rágot meg zabáltam a bagettet... Csámszögös közben elslattyogok az aulába, mintha valami mikrofont láttam volna arrafelé, amihez ugyebár beszélni szoktak, de most nem szoknak, ellenben akkor már harmadjára látok elsuhanni egy szőke lányt, fehér ingben meg mappával, szóval olyan hangadós kinézete van neki, gondoltam hátha mondana pár szót erről az egésze, de nem akar. Azt mondja siet.

Egyre nagyobb a tömeg, a termekben videózó meg hangosan trécselő fiatalok, én meg elképezelem, ahogy a tanerő felpeckelt szájjal gubbaszt a tanárban... Közben befut a Kapcsolatom is, és Dr. Gonzóra hajazó módon számol be a tegnapi akadályversenyéről, ami állítólag tényleg marhajól sikerült, hiszen mint tudjuk egy sör nem sör... majd hirtelen fogja magát, és ellibben, mintha ott sem lett volna, én meg állok tovább kukán, és valahogy az istennek sem akar jönni az a sokat emlegetett vajdás érzés, szabadság, meg fiatalok, meg éljen. "Vajon Exupéry gondolt-e arra, mikor lefele zuhant a repülőjével, hogy jobb lett volna kocsival menni?" – ez jutott akkor az eszembe, és már éppen raktam volna fel a fülhallgatómat, hogy egy kicsit elmélázzak a Rage Against the Mashine-on, amikor megláttam a T.B.-t, valami lányos csoportosulás közepéről próbált odajutni hozzám, aztán leheppant mellém egy szőke és magába diktált egy kávé.

Szóval bement a T.B. az igazgatóba, mondom, nem büntiből, igazából ő csak a diákigazgatóval akart beszélni, meg az igazgatóval is egy kicsit – a diákigazgató Tóth Péter lett, az igazi meg Kutas Ferenc volt, meg lesz is. Odabenn néhány jókedvű ifjú fogadta a T.B.-t, három közülük öltönyben feszítettek, na ok voltak az diákönkormányzat. T.B. megkérdezte, hogy mekkora felelősség is ez, mire a Tóth Péter teljesen korrektül azt felelte, hogy lehet, hogy nem hiszik, de azért igenis kemény dolog a diákigazgató. Ott kell lenni egy csomó helyen, meg kell szervezni egy csomó dolgot.

Szóval az élet nem habostorta akkor sem, ha börtortelből nézi az ember.

A T.B. közben nekállt kattintgatni a fotóapparáttal, és akkor futott be a diáknapios puccsal a székéből eltávolított Kutas Ferenc, aki arra a kérdésre, miszerint átadná-e a helyét végleg a Tóth Péter vezette rebellis alulmozgásnak azt felelte, hogy hát persze, hiszen a fiataloké a jövő... Aztán a T.B. megköszönte a beszélgetést itt is – ott is, majd kiült jegyzetelni az

iroda elé, és akkor azt vette észre, hogy a Kutas igazgató úr helyet foglal mellette, és igazán segítőkész módon elmondja neki, hogy mit szeretne látni majd az elkészült cikkben, hiszen a fiataloké a jövő... Peldául mindenképpen legyen szó arról, hogy milyen eleméntrásra sikerült a tegnapi esti fátylas ill. Lampionos menet, hát igen, ami szép az szép: a gimnazisták kart karba öltve vonultak ki

Vajda Péter sírjához, és égett az a sokszáz, vagy minimum ötven lampion meg fátyla.

A Kapcsolatom szerint egy diák még sírt is, mondjuk neki a pernye ment a szemébe, de akkor is, az eredmény a lenyeg.

Szóval ezt intézte a T.B., így sikerült ez a bágyadt délelőtt – a megkérdezettek jelentős hányada vélekedett úgy, hogy tők jó, hogy nincs tanítás, így amint lehet ők bizony hazafelé veszik az irányt, merthogy anyu paprikáscsirkét ígért ebédre, és azt bizony nem lehet csak úgy, felelőtlen módon figyelmen kívül hagyni. Mondjuk az tény, hogy a Turul mozi végülis csurig volt, amikor délután egytől elkezdődött az igazi haddelhad, és mi a T.B.-vel csak azon agódtunk, hogy az a sok rövidszoknyás lány nehogy felfázzon abban a hülye szeles időben, mert az bizony szörnyen kellemetlen dolog. Ezzel szemben igazán kellemes volt a bekécsabai Trefort Ágoston Szakközépiskola fellépése, meglepetésnek bízosan, hiszen az a sulis azért nem az enekkaráról híres... jők voltak na, a T.B. fényképezett is. Aztán pedig jött a nagy meglepetés, a Vajda Péter Gimnázium, meg a rövidszoknyás lányok, utána pedig a tanári kar, akik testüket-lelküket beleadva tombolták ki magukat a színpadon.

Azt azért jó lett volna megvárn.

T.B. + AblakZsiráf

Idézőjel

Mer' aki hazudik, az csak, aki hazudik, az lop, hazudni, csálni csúnya dolog

”

”

(Beatrice)

Programajánló

Vajda Péter Művelődési Központ
5540 Szarvas, Kossuth tér 3.
Tel./Fax: 66/311-464

Április 16-án 14.00 órakor Holsztig Károly üvegfestő-díszüveges kiállításának megnyitójára a Művelődési Központ Galériáján. A kiállítás megtekinthető: 2004. április 16. – május 14-ig a Művelődési Központ nyitva tartási idejében.

Vajda Péter Művelődési Központ
Közösségi Ház (Lengyel Palota)
5540 Szarvas, Szabadság u. 36.
Tel.: 66/210-064

Női kondi torna a szép alakért! Kedden és csütörtökön 17.45-18.45-ig a Közösségi Házban. Vezető: Sznayda Andrásné. Bérlet ára: 3.000,- Ft/hó/hó

Vasárnaponkénti (14.00-15.00 óráig) hastánc tanfolyamunkra továbbra is folyamatosan várjuk a hölgyek jelentkezését. A tanfolyam helye: Közösségi Ház (Lengyel Palota). Vezető: Sas Györgyi a Jamina Ghawazee tradicionális táncsoport oktató táncosa. A tanfolyam díja: 900,- Ft/hó/óra

Családi hétvégék – ÁPRILIS

Kézműves és készségfejlesztő foglalkozásokkal várjuk a családokat hétvégi játszóházainkban. A foglalkozásokba bárki bekapcsolódhat óvodás, kisiskolás kortól a játékos kedvű szülőktől, nagyszülőktől.

Játzóházai foglalkozások a Művelődési Központ szervezésében

Április 17. (szombat) 09⁰⁰-12⁰⁰ Agyagozó Műhely
A foglalkozást vezeti: Debreczeni Ágnes fazekas. Szakköri díj: 300,- Ft/hó/hónap

Április 24. (szombat) 10⁰⁰-12⁰⁰ Fakopáncs-fafaragó szakkör
Szakkörvezető: Urbancsok Máriusz. A szakköri díj: 500,- Ft/hó/hó

A családi hétvégék szakkörei tevékenységbe a tagoknál kívül bárki bekapcsolódhat!

Belépő: 150,- Ft; családi belépő: 300,- Ft

A foglalkozások helye: Közösségi Ház (Lengyel Palota)
Szarvas, Szabadság u. 36. (bejárat a Béke u. felől), Tel.: 66/210-064
Április elején indult Fotószakkörünkbe és „Fakopáncs” fafaragó szakkörünkbe még tudunk jelentkezőket fogadni.

Szabadulás hittel

“Ez a Ti bajotok. Ti nem ünneplitek a vallást, hanem gyászoljátok.” (Dogma)

Vannak filmek, amiket meg kell nézni. Vannak filmek, amiket érdemes megnézni.

És hát vannak filmek, amiket látni kell.

Előrebocsátom: marhára nem érdekel, hogy Mel Gibson, A Passió rendezője milyen családból származik, nem mozgatja meg a fantáziámat bizonyos lapok (tudják, azok a sok képes, nagybetűs, cicis búvármagazinok) azon szenzációhajász kijelentése, miszerint a Gibson apja holocaust-tagadó, meg ráadásul fajgyűlölő is. (Annnyi persze mondanék a dologról, hogy amíg az öreg Gibson meg nem hív vacsorára az asztalához éppen meg közöm sincsen hozzá.) Nem tudom komolyan venni továbbá azt, hogy a Passió antiszemita mű lenne. Antiszemitizmust kiáltani akkor, amikor valami piszkálja a csőrünket dekadens és elítélendő, vagy másképpen fogalmazok: beteg és magmutogató dolog. Tecik érteni, ugye? (Igazából az jutott eszembe, hogy amikor annakidején bemutatták Spielberg Schindler-ét senki nem emelt szót azért, hogy hop-pá, van itten egy film, ami a németeket, mint népet alle zusammen rasszistának, urambocsá gonosznak titulálja. Már csak azért is, mert a film szerint egyetlen ember volt, aki felismerte, hogy zsidókat elpusztítani igenis rossz dolog – persze lehet, hogy azért nem emelt szót senki, mert akkor

Nincsen itt mert feltámadott. Ne féljete, mondta Jézus később miután találkozott velük.
Nem kell félni, nem kell félünk a betegségtől, a megköztöttségtől, mert van gyógyulás, szabadulás, ha szeretjük a feltámadott Krisztust, aki értünk meghalt.
Ezért hívogatunk mindenkit 2004. április 19-től április 25-ig tartandó alkalomra a Középfalmi Misszióba. Szeretettel várunk betegeket, betegekért imádkozó hozzátartozókat és mindenkit, aki gyógyultat adja tovább a hírt, hogy van szabadulás.

Április 23-án délelőtt 10 órakor a 110 éve született dr. Szalay Károlyról megemlékezést tartunk az szarvasi Ótemplomban. Néhai orvos testvérünk az Evangélikus Iszákos-mentő Misszió vezetője volt. Szüneteltetését gyógyított „alternatív módon” – nemcsak a test gyógyításával, hanem hirdette, hogy Jézus Krisztus szabadít, örökre elveszi meg a gondolatát is attól, hogy alkohol, drog, nikotin Szünetelvényébe meneküljünk.

Van szabadulás!

“Szabadít, szabadít, szabadít. több bűn bíltics engem nem szorít. Boldog új életet Jézussal ma kezdhetek. Szabadít, szabadít, szabadít.”
Dr. Sárkány Angyal

A Passió

Ő lett volna a fasiszta senkiházi, és akkor megint ott vagyunk, ahol a part szakad.) Merthogy én azt gondolom, hogy mindenkinek szíve joga azt mondani egy filmről, amit akar, kivéve akkor, ha az, amit mond bántó lehet – mondjuk annak, aki megnézte, vagy netalán annak, aki készítette azt a filmet, legyen szó a legújabb Van Damme opuszról vagy éppen szegél a Passió legújabb feldolgozásáról.

Merthogy a legtöbbben azt felejtik el, hogy Jézus utolsó tizenkét órájáról már más is csinált filmet, sőt, az úgynevezett passiójátékokat már évszázadok óta megrendezik a világ minden táján. Itt tehát ismét kifulladás, amit néhány nagyhangú szívesen durrogat – jelesül, hogy minek Jézusnak arcot adni, hogy lehet az emberiség megváltójának, Isten fiának helyet kapnia a mozgófilmen, merthát miért pont a Jim Caviezel nézne ki úgy, mint Jézus. Jó, nem akarok én senkivel sem kötekedni, de akkor is: fura módon amikor 1988-ban bemutatták Scorsese Jézus utolsó megkísértése című filmjét, a többségnek nem Willem Dafoe Krisztus alakjával volt baja (ez valahogy akkoriban kimaradt a pikszisből), hanem az az, hogy Uramatyám, Jézus SZERELMES lett egy nőbe, aki ráadásul nem más, mint Mária Magdaléna. (És akkor aztán jöttek a tüntetések a film ellen, a legtöbbje meg a bemutató ELŐTT, tehát akkor, amikor az a sok kedves ember még csak nem is láthatta a

kész művet. Ez volt egyébként a sorsa a legtöbb Jézusról szóló filmnek, és persze a Dogmának is, ahol Jézust csak emlegetik, meg-hozza a 13. apostol(!), ekképpen: “Hogy ismerem – e Jézust? Lóg tizenkét dollárral!” Hát naán, hogy ez már sok volt – hiszen Umberto Eco is kimondatta egy szerzetessel a Róza nevében, hogy “A nevetés Isten ellen való cselekedet.” És úgy látszik tényleg.)

“Eccé homo.” Íme az ember.
Igazából csak azt sajnálom, hogy most én is belekeveredtem ebbe a szmótyiba, ami a film körül hullámszik, pedig Isten a tanúnem, hogy nem akartam. Arról akartam írni, hogy jó film-e a Passió, mert ha valaki nem tudná, akkor itt egy filmről van szó, amit egyes híresztelésekkel ellentétben nem a Sátán csinált (hülyén is nézne ki egy ilyen fekete-fehér “Csapó!” táblával a kezében) – egy filmről, ami azért jó, mert tényleg átélhető, és tényleg marad utána valami az emberben, szög a szívből, értjük, ugye?; és rossz azért, mert aféle kicsit hülye, túlharsogóan halivüdi módon éri el a hatását. Brutálisnak tényleg brutális, sőt, néha már olyan, mintha egy ezer wattos erősítő sugározná táblát kaparó körömenet... de végülis aki mélyen alszik azt jó ke-ményen kell rázni ahhoz, hogy felbredjen.

Nézzék meg a Passiót. Alkossanak róla véleményét. Maradjanak emberek.

AblakZsiráf

Szarvas és Vidéke Önkormányzati Hetilap. Megjelenik minden csütörtökön.
Felelős szerkesztő: Tati László. Munkatársak: Keserű Zsuzsa, Janeckó Katalin
Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.

Szerkesztőség: Városháza 5540. Szarvas, Szabadság u. 25-27. Telefon / Fax: 66/312-284 Email: szvid@szarvas.hu

Kiadja: Szarvas Város Önkormányzata Felelős kiadó: Dr. Melis János • Nyomtatja: Fazekas András és Fiai, Szarvas, Kossuth u. 24. Telefon: 66/313-896
Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435

